

Našly jsme si plac.

Řešily jsme teď v komentářích, co a jak vymyslet na tu naši kozu flekatou. A já si postěžovala, že nám zrušili oplocený hřiště. Abych, abych ...zjistila, že je přesunutý a už v provozu!! No můžu si přát víc? Je to sice dál, než bývalo to naše, ale to až tak neva, aspoň se prostě jen tak projdeme. Taky nám dorazil ten postroj, ale já ne a ne ho seštelovat, tak jsme pro teď ještě vyrazily s obojkem. Ale bylo to v podstatě jedno, protože krom jednoho prvního vystřelení hned pod schodama, který sice netoleruju, ale tak trochu chápu a jednoho vystřelení po příchodu na hřiště, jsme se skvěle dohodly.

Hezky civilizovaně jsme za hlasové navigace, podporování a chválení dorazily spořádaně ke hřišti. Kde k mojí radosti NIKDO NEBÝÝÝL. Ne že by mi vadili psi, ale měla jsem pro ten den tak trochu připravenej plán a byla jsem ráda, že ho můžu dodržet, vyzkoušet.

Tak v cca 17:45 musela Petrs01 velmi, velmi silně minimálně jednou mocně škytnout ☐ . Proč? Protože mi takhle nastavená situace dovolila to, co navrhovala. Přecvak vodítek a Tali překvapivé zjištění, že tudy to nepůjde. ☐☐☐ Vodím jí teď na dvou vodítkách, aby měla větší prostor, ale lepší ovladatelnost, než na štopce. Z toho to poslední, co má připnutý u sebe má v sobě amortizér. Ten jsem odepla a zároveň připla koncové vodítko a velmi pevně uchopila :-). ....jakoby jsem se narovнала a Talimůra pink a vyrazila. Jehehéé. No nic, člověk by fakt neměl bejt škodolibej ☐ . Druhej pokus byl tím pádem o něčem úplně jiným. A mohla jsem ji šťastnou jako blešku uvolnit. A dát do hry dva balonky. A třetí pískací mít promyšleně schovanej v kapse a občas s ním při přivolání písknout, abych podpořila její chuť přijít.

Moc jsme si to obě užily. Ona mohla lítat, bez toho, že bych ji musela omezovat a já si mohla modelovat situace a zabalit je do hry. Ledvinka byla naditá nakrájenýma rohlíkama a sem tam piškůtem. A sypalo se mocně. Několikrát si skočila přes překážku, zkusily jsme si, jak se proskočí kruhem. Kladinu jsem nechala vzhledem k její pomatenosti nepovšimnutou. Nerada bych řešila zpřelámaný haxny.

Zato jsem několikrát využila lavičky, který tam byly, abych se za ně schovala a ona si mě musela najít. Stejně tak mi jako schovka posloužily stíny u zdi a těch pár stromů, co tam je.. Dvakrát jsme si stříhly odložení s odhozeným balonkem, ale to je zatím pořád o tom, že ji musím jistit. Ale dokázala se aspoň teda na mě otočit, vzít si odměnu a vyrazit až po uvolnění.

Našly jsme si plac.

Pak ke hřišti přišla slečna s odrostlejším štěnětem - fenkou pitbulíka. Vysvětlila jsem jí situaci a ona byla ohleduplná a šla se ještě projít. Říkala sice, že její fenka zatím konflikt neměla, ale já bych nerada, abychom byli první ☐ . Tali svým projevem některý psy rozhodí a některý zase rozparádí. Když se bull plemena rozparádí přes míru, přeroste hra občas v něco jiného. A já nechci řešit ještě k tomu všemu co máme, něco dalšího. Ale fenka u plotu mi poskytla možnost kontrolovaného odvolání a Tali na druhý pokus hezky poslechla.

Ještě nějakou dobu jsme tam spolu řádily na sto způsobů s balonky či bez nich. A když se slečna s pitbulíkovou vracely, zavolala jsem na ně, že už končíme. Tali byla šikovná, vydržela sedět, nebo stačilo napomenutí. Já si zavázala rozvázanou tkaničku, sestavila zpátky naši soustavu vodítek a..... velmi slušně bez přetahování jsme ze hřiště vyšly s pomocí pamlsků ven.

KRÁSA, močikovní,močikovní, mooooočikovní. A při zpáteční cestě zase tak. Zase stačilo hlasový navigování, lehký usměrnění, žádný korekce, stačil klidný vlídný hlas. A..... pššššst nesmějte se mi..... tichý zpěv na téma : Táálinkááá malinkááá, tooo je hrozná pipinkááá, Taalinkááá malinká nejhodnější jest! ☐ . Asi nakonec teda nezpívám tak hrozně ☐ . A nebo naopak, že jo. Jasný ☐ .

Bylo nám spolu moc dobře, tak jsem to vzala trošku víc do sídliště a kolem hospody, kterážto má celou jednu stranu prosklenou. Noooo, to bylo sudoku jako. Vidím lidi.. břink!... a nejde to za nima jít ☐ ☐ . Pak ovšem našla dveře a stejně jako kdysi Bubi měla silné puzení začlenit se do společnosti. Až na upozornění, že s sebou nemám peníze to vzdala a šla si sednout aspoň na terasu ☐ ☐

Hele lidi, to bylo zase po dlouhý době tak fajn!! Pro obě. A za to jsem kvůli ní hodně ráda. Byla tak v pohodě, tak vysmátá a spokojená, kolikrát se na mě sama otáčela, že jsem se až bála, jestli mi vyjdou odměny až do konce.

No, takže máme teď kam chodit a hrát si a snad se něco málo i naučit. Už jsme domluvený i s páníkem, že tam s námi půjde a bude se koukat co a jak spolu děláme. Byla to tak prima procházka, že mě, ač značně unavenou, hezky nahodila a to se vlastně s Tali ještě nikdy nestalo. Vždycky to bylo o tom, že to třeba sice bylo dobrý, ale jak je člověk furt ve střehu, tak stejně přijde vysosanej. A dneska naopak. To se musí zapsat do nějakých memoárů asi

Našly jsme si plac.

nebo co □ .